

biografieën

Masato Suzuki

Masato Suzuki is sinds 2018 eerste dirigent van Bach Collegium Japan. Het ensemble werd in 1990 opgericht door zijn vader, Masaaki Suzuki, die nog altijd muzikaal directeur is. Masato studeerde aan de Tokyo University of the Arts, het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en het Conservatorium van Amsterdam. Als dirigent, klavecijnist, organist en componist beweegt hij zich zowel binnen de oude muziek als daarbuiten en dirigeerde hij onder meer het NHK Symphony Orchestra, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra en de Nederlandse Bachvereniging.

Met Bach Collegium Japan werkt Suzuki al sinds zijn jeugd samen. Tijdens deze Europese tournee leidt hij het ensemble in Bachs *Brandenburgse concerten* en speelt hij klavecimbel.

Bach Collegium Japan

Bach Collegium Japan werd in 1990 opgericht door Masaaki Suzuki en is gespecialiseerd in muziek van Bach en andere barokcomponisten, uitgevoerd volgens de principes van de historisch geïnformeerde uitvoeringspraktijk en op historische instrumenten. Het ensemble verwierf internationale bekendheid met zijn uitvoeringen en opnamen van Bachs muziek, waaronder de complete reeks kerkelijke cantates.

Met zijn transparante klank, aandacht voor historische uitvoeringspraktijk en sterke gevoel voor Bachs muzikale architectuur, heeft Bach Collegium Japan wereldwijd een eigen plaats verworven binnen de barokmuziek. Het ensemble staat regelmatig op Europese podia en werkte samen met gerenommeerde musici en dirigenten uit de internationale oude-musiekscene.

tips van onze programmeurs

di 8 dec

Orkest van de Achttiende Eeuw

Händels Messiah

ma 21 dec

Nederlands Kamerkoor en Cappella Mediterranea

Weihnachtsoratorium

ma 25 jan

Collegium Vocale Gent

Bachs Hohe Messe

geef talent een
podium

word Vriend
van de Doelen

Iedere grote naam begon ooit als talent. Geef samen met ons de sterren van morgen een podium!

Ga naar dedoelen.nl/vrienden voor meer informatie

zo 18 okt 2026 | Jurriaanse Zaal 14:15 uur

Bach Collegium Japan

Brandenburgse concerten

Johann Sebastian Bach

Brandenburgs Concert nr. 4

in G majeur, BWV 1049

Allegro

Andante

Presto

Brandenburgs Concert nr. 6

in Bes majeur, BWV 1051

Allegro

Adagio ma non tanto

Allegro

Brandenburgs Concert nr. 2

in F majeur, BWV 1047

Allegro

Andante

Allegro assai

Brandenburgs Concert nr. 5

in D majeur, BWV 1050

Allegro

Affettuoso

Allegro

Brandenburgs Concert nr. 3

in G majeur, BWV 1048

Allegro

Adagio

Allegro

Brandenburgs Concert nr. 1

in F majeur, BWV 1046

Allegro

Adagio

Allegro

Menuetto – Trio I – Polacca – Trio II

PAUZE

uitvoerenden

Bach Collegium Japan

Masato Suzuki dirigent, klavecimbel

Masato Suzuki © K Miura

zes concerten, zes verschillende werelden

Met de *Brandenburgse concerten* BWV 1046–1051, schreef Johann Sebastian Bach een van de meest veelzijdige verzamelingen orkestmuziek van de barok. De zes werken werden in 1721 gebundeld en opgedragen aan Christian Ludwig, markgraaf van Brandenburg. Bach zelf gaf de verzameling een veelzeggende titel: *Six Concerts avec plusieurs instruments* – zes concerten voor verschillende instrumenten. Bach Collegium Japan, internationaal geroemd om zijn uitvoeringen van Bachs muziek op historische instrumenten, laat onder leiding van Masato Suzuki horen hoe rijk de kleuren, karakters en mogelijkheden van deze zes concerten zijn.

De *Brandenburgse concerten* ontstonden grotendeels in de jaren waarin Bach als kapelmeester werkte aan het hof van Köthen. Dat was een belangrijke periode in zijn ontwikkeling als componist. Waar Bach later in Leipzig vooral bekend zou worden om zijn omvangrijke kerkmuziek, kon hij zich in Köthen juist volop toeleggen op instrumentale muziek. Hij schreef er onder meer de *Brandenburgse concerten*, de cellosuites en de sonates en partita's voor viool solo. Tegelijkertijd verdiepte hij zich voortdurend in muziek uit andere delen van Europa. Vooral de Italiaanse concertstijl, waarin solisten en ensemble elkaar afwisselen, had grote invloed op hem.

Geen van de zes concerten is hetzelfde: ze verschillen in bezetting, structuur, stijl en virtuositeit. Bach onderzoekt steeds opnieuw wat er mogelijk is met de instrumenten afzonderlijk én in combinatie met elkaar.

aan. Elk concert vraagt om een andere combinatie van instrumenten en solisten. Geen van de zes concerten is hetzelfde: ze verschillen in bezetting, structuur, stijl en virtuositeit. Bach onderzoekt steeds opnieuw wat er mogelijk is met de instrumenten afzonderlijk én in combinatie met elkaar. Het resultaat is een kleurrijke reeks waarin vorm, klank en karakter voortdurend veranderen.

Brandenburgse concerten I & II

Het *Eerste Brandenburgse concert* valt op door zijn rijke bezetting met jachthoorns, hobo's, fagot en een kleine viool, die samen zorgen voor een kleurrijk en afwisselend klankbeeld. Het werk heeft een feestelijk en dansant karakter, met contrasterende delen waarin de verschillende instrumenten steeds andere rollen krijgen. In het *Tweede Brandenburgse concert* staan trompet, blokfluit, hobo en viool naast elkaar. Vier instrumenten met ieder een heel eigen klank en karakter, die elkaar voortdurend afwisselen en uitdagen. De trompetpartij is bovendien uitzonderlijk virtuoos en behoort tot de meest veeleisende trompetpartijen uit de barok.

Die wisselwerking vormt het hart van de *Brandenburgse concerten*. Bach gebruikt het idee van het concerto grosso – waarin een kleine groep solisten tegenover of naast het grotere ensemble staat – als vertrekpunt, maar geeft er telkens een heel eigen draai

Brandenburgse concerten III & IV

Het *Derde Brandenburgse concert* is weer totaal anders: drie violen, drie altviolen en drie cello's vormen samen een levendig samenspel, waarin de verschillende instrumentgroepen voortdurend op elkaar reageren. Hier is nauwelijks sprake van een traditionele solisten-groep; de spanning ontstaat juist uit het samenspel en de voortdurende uitwisseling tussen de strijkers. Het *Vierde Brandenburgse concert* draait om een virtuoze viool en twee blokfluiten. Vooral de finale is opvallend door zijn levendige ritme en indrukwekkende vioolpartij. Bach laat de blokfluiten niet alleen als solisten optreden, maar verweeft hun klanken voortdurend met die van het orkest.

Brandenburgse concerten V & VI

In het *Vijfde Brandenburgse concert* haalt Bach het klavecimbel naar de voorgrond. Waar het instrument doorgaans vooral een begeleidende rol had, krijgt het hier een uitgesproken solistische functie. De lange solocadens aan het einde van het eerste deel is een van de bekendste momenten uit de reeks en onderstreept hoe vernieuwend Bach het klavecimbel hier als solistisch instrument inzet. Het *Zesde Brandenburgse concert* laat opnieuw een heel andere kant van Bach horen. De violen ontbreken volledig en de lage strijkinstrumenten krijgen de hoofdrol. De muziek klinkt daardoor donkerder en warmer, maar is tegelijk ritmisch levendig en rijk aan onderlinge dialogen. Zo ontstaat een klankwereld die sterk contrasteert met de hoge virtuositeit van de eerdere concerten.

Wat de zes concerten met elkaar verbindt, is Bachs bijzondere gevoel voor muzikale lijnen. Melodieën bewegen zelfstandig door elkaar, nemen elkaar over en vormen voortdurend nieuwe combinaties. Zijn meesterlijke beheersing van contrapunt – het tegelijkertijd laten klinken van verschillende zelfstandige melodieën – geeft de muziek een enorme gelaagdheid, zonder dat ze haar spontaniteit en ritmische energie verliest.

Juist daardoor zijn de *Brandenburgse concerten* meer dan een staalkaart van barok-instrumenten. Ze laten een componist horen die voortdurend onderzoekt, combineert en nieuwe mogelijkheden uitprobeert. Zes eeuwenoude concerten die nog altijd fris, levendig en verrassend klinken.

Bach Collegium Japan ©K.Miura